

[Gammelgaard]

fra socialdemokratisk side i forbindelse med regeringens forslag. Socialdemokratiet har givet op.

Bo Kristensen (KF):

Vi har nu afsluttet udvalgsarbejdet vedrørende lovforslag nr. L 206 og L 207, og jeg må sige, at de bilag, vi har fået, og den besvarelse, som er kommet fra ministeriet, på mange måder følger den linje op, som er lagt i lovforslagene, og det er da også naturligt på baggrund af materialets indhold.

Vi har af de mange deputationer, som er modtaget i udvalget, fået nogle oplysninger, som på to områder er særdeles interessante.

For det første var der en del deputationer, som fortalte os, at der var problemer med lærlingene, at de ville komme i klemme på minimallønsområdet, og disse betragtninger er vi meget tilfredse med at regeringen har taget med ind som ændringsforslag, således at lærlingene er sikre på at få en lønforhøjelse i denne periode på 2 pct. det første år og 1½ pct. det andet år.

Den anden ting, som har været meget kraftigt fremme i debatten, og som jeg undrer mig noget over at hr. Svend Auken ikke var inde på, er, at en lang række af de faglige organisationer, som vi havde besøg af, var meget kritiske over for den tvungne opsparring. Det vil altså sige, at en lang række forbundsmedlemmer befinder sig i den indkomstgruppe, som har problemet med den kommende tvungne opsparring, og det finder vi egentlig meget positivt, for det betyder, at udviklingen med bedre og bedre uddannelse i vores samfund også medfører en højere løn, som så resulterer i, at man kommer med i den tvungne opsparring.

Hr. Svend Auken giver i sin tale her råd om overenskomstindgreb, og så undrer det mig meget, at han ikke selv har læst sin egen tale fra denne talerstol, da han var arbejdsminister i 1979, bl.a. med hensyn til, hvor udemokratisk det er at foretage indgreb, som det er sket her. Vi skal ikke her have en diskussion om, hvor det er mest demokratisk at føre debatten, men der er vel ingen tvivl om, at det er her, det samfundsøkonomiske må komme ind i en større helhed. Den væsentlige begrundelse for at foretage disse indgreb er, at denne regering ønsker at skabe en langt højere beskæftigelse end den, vi har

oplevet fra slutningen af 1970'erne og ind i begyndelsen af 1980'erne. Det, der er vores hovedformål med at lave en genopretningspolitik, bl.a. ved dette indgreb, er at få langt, langt flere i beskæftigelse end under den deflation, vi oplevede under den socialdemokratiske regering i begyndelsen af 1980'erne. Det er den linje, vi vil følge op.

Så kan man selvfølgelig sige, at fagforbundene havde nogle andre mål end dem, vi når frem til her, men det har Dansk Arbejdsgiverforening også, og derfor er det helheden, som skal gavnes gennem de indgreb, regeringen foreslår.

Vi finder ikke, at der i denne konfliktsituation gennem en længere debat mellem forbund og arbejdsgivere bør graves grøfter. Man skal op på vejen og samarbejde om i de kommende år at få beskæftigelsen til at stige.

Vi har også i udvalget modtaget en lang række deputationer fra de offentligt ansatte, som kritiserede den arbejdstidsreduktion fra 1. januar 1987, som ligger i lovforslaget. Der var bl.a. henvendelser om skifteholdsarbejde inden for det offentlige, og dér kan vi jo nu under andenbehandlingen sige, at der er kommet en løsning på det problem, således at der også sker en timereduktion for de medarbejdere i den offentlige sektor, som har en 40 timers arbejdsuge inkluderet i en timereduktion i forvejen.

Alt i alt må vi sige, at et indgreb af denne art skaber mulighed for, at beskæftigelsen i de kommende år vil stige ganske betydeligt, og det er det, det konservative folkeparti har lagt meget vægt på, når det nu var nødvendigt at foretage et samfundsøkonomisk indgreb.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Når hr. Bo Kristensen nævner, hvilke oplevelser han har haft med deputationerne, ville det da være bedst, om det, han sagde, var rigtigt, det ville være mest anstændigt.

Når han tog den tvungne opsparring frem, ville det have været korrekt at tilføje, at dels var der et par af deputationerne, der faktisk troede, at det handlede om brutto 150.000 kr., og dels påpegede den ene deputation efter den anden, at det som sædvanlig var de grupper, der ikke havde store fradrag, der